

ur. 8 V 1912 w Krakowie
zm. 23 VIII 1985 w Katowicach
Harcmistrzyńi

Adela Stanisława Jackowicz-Korczyńska pseud. „Zośka”

kierująca pracą konspiracyjnej piątki kierowniczej Chorągwi Śląskiej i zastępująca komendantkę Pogotowia

Urodziła się 8 V 1912 r. w Krakowie. Przybyła na Śląsk z rodziną w r. 1928 i zamieszkała w Katowicach-Ligocie. Podjęła naukę w Seminarium Nauczycielskim w Nowej Wsi (obecnie Ruda Śląska), gdzie zdała maturę w r. 1931.

Pracowała jako nauczycielka w Nakle Śląskim i Katowicach.

Do ZHP wstąpiła w r. 1924. Od 1930 r. była instruktorką, a od 1936 r. hufcową Hufca Katowickiego. Od r. 1938 prowadziła dział szkolenia drużynowych w Śląskiej Żeńskiej Komendzie ZHP. Po przeszkoleniu w zakresie obronności kraju i PCK, sama od marca 1939 r. prowadzi szkolenie harcerek i instruktorek przygotowując je do działań w ramach Pogotowia harcerskiego.

Od 15 VIII 1939 r. jest Komendantką Pogotowia Harcerskiego w Katowicach. Przygotowuje m.in. placówki ewakuacyjne na dworcach i w szkołach.

Opuściła Katowice 3 września, niosąc w plecaku sztandar Hufca. Wróciła do Katowic-Ligoty 14 września i od razu przystąpiła do wypełniania nowych - w nowej sytuacji - zadań Pogotowia. W pierwszych tygodniach i miesiącach należało nawiązać zerwane przez wojnę kontakty. Przez kurierki i łączniczki nawiązała kontakt z przebywającą w Krakowie Komendantką Pogotowia Chorągwi Śląskiej Ireną Kuśnierzewską („Lilka”). W październiku 1939 r. przesłane przez władze centralne ZHP instruktorki sprawdziły stan organizacyjny drużyn i przekazały wytyczne do dalszej pracy.

Jeszcze w r. 1939 Adela Korczyńska zaczęła współpracować z członkami sztabu SZP (Służba Zwycięstwu Polski), organizacji, która później znalazła się w ZWZ-AK - Józefem Pukowcem (komendantem Tajnej Chorągwi Harcerzy) i dr. Bolesławem Wiechulą (szefem sanitarnym Chorągwi). Po aresztowaniach w organizacji „Orzeł Biały” w r. 1941 współdziałała, organizując łączność konspiracyjną, z Teresą Delektą („Janka”), szefem III Oddziału Sztabu Okręgu śląskiego AK, a od 1942 r. z szefem sztabu, kpt. Ewaldem Migulą.

Od maja 1940 r. jest zastępczynią komendantki Chorągwi Śląskiej. Organizuje „piątkę” instruktorek kierujących konspiracyjną pracą harcerek.

Działalność harcerek koncentrowała się na dwóch zasadniczych kierunkach. Jeden to zabezpieczenie łączności dla potrzeb podziemnych organizacji wojskowych. Tu wymienić należy odbudowę sieci łączności w r. 1943 - po czasowych aresztowaniach w Sosnowcu w 1942 r. Druga grupa działań to służba sanitarna, akcja „Oświęcim”, tajne nauczanie, akcja „Ziemie powracające” - polegająca na przygotowaniu kadr, przede wszystkim dla szkolnictwa, dla potrzeb terenów, które po wojnie powrócą do Macierzy.

Po wojnie A. Korczyńska uczyła w l. 1945-1964 w szkołach podstawowych. W l. 1964-1971 Była nauczycielką i kierowniczką szkół podstawowych dla pracujących.

W l. 1946-1949 i 1956-1960, pracowała ponadto jako z-ca komendanta Chorągwi Śląskiej.

Do ostatnich dni jako członkini Komisji Historycznej Komendy Chorągwi Katowickiej zbierała i opracowywała materiały dotyczące udziału harcerek w strukturach konspiracyjnych w okresie okupacji hitlerowskiej. Jest współautorką „Słownika uczestniczek walk o niepodległość Polski 1939-1945”. Współpracowała też z Okręgową Komisją Badania Zbrodni Hitlerowskich.

Zmarła 23 VIII 1985 r.

Ważniejsze odznaczenia:

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (1944)

Krzyż Walecznych (1944)

Z dziejów harcerstwa śląskiego, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice 1985, s. 274-275

Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami (1948)

Złoty Krzyż Zasługi (1958)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1982)

Złoty Krzyż za Zasługi dla ZHP (1948 i 1982)

oprac. Redakcja

(na podstawie biogramów sporządzonych przez Barbarę Hajduk i Eleonorę Koczorek)